

harába T. gróf valami fehér port hintett és a porral teli szelencét tovább adta. [...] Az ízét nem éreztem, de egy-két perc múlva határozatlan remegés fogott el, valami végtelen jóleső mámorba ringatott, sokkal különbbe a legjobb alkoholénál és édes zsibbadás szállta meg tagjaimat. [...] Mimit nymphomanikus rohamok fogták el. Edényeket dobált drága velencei tükreimbe, hadonázva sodorta le kis nippeimet és rekedt hangon kiáltozott:

– Férfit, férfit nekem!

A perverz hajlamú T. gróf önelégült mosollyal nézte a brutálisan inscenizált jelenetet...

(Budapest, 1908)

Jean vallomása

BUTTYÁN VILUS

[...] Hirtelen olyan megnevezhetetlen undor fogott el, hogy talán megbolondultam volna, ha hozzám ér. Pedig szerettem a fiút. De ti, férfiak egyebet sem tudtok, mint ráfeküdni a nőre, mintha az egy madrac volna. Különben sem szerzett nekem a penisz soha élvezetet. Több kell, mint amit egy hímvessző adhat.... A perverz akarás kell, a gyönyör és a kék kell, valami újszerű kell.... raffinált szerelem kell... Élvezni igazán csak akkor tudok, mikor fejem kéjesen, lustán lehanyatlik a bíborburkolatú gyönyör raktárára, hogy megrészegüljek az illatától, szívjam, marcangoljam, míg társam erős combja közt levő fejem összeszorítja annyira, hogy a kéjtől elterülök mellette...

[...]

– Milyen különbséget találsz a szerelemben, férfi és nő között, Jean?

– Nincs különbségről szó. Ami a szerelemben a nőt illeti az egy tökéletes eszköz... tetőtől talpig csodálatosan a szerelemre van teremtve, és ha egy szerelmespár két nőtől áll, azoknak összefonódása, lágy érintkezése a legfőbb gyönyört adják ... vér nem ömlik ezeknek a nászójükön...

Tudjátok, a szerelem olyan mint a zene, finom és átható, de határozottabb izgalmakat ad.

A férfiaknak legnagyobb része úgy veti magát reá a nőre, mint egy pré-dára leső hímtigris és brutálisan elégtik ki ösztönüket, nem törődve, hogy a nőnek élvezet volt-e vagy sem, nem állítom, hogy minden férfi ilyen, de nagyobb része egy fenevad és vannak nők, akiknek ez szükséges, ezt szeretik. [...]

(Budapest, 1920-as évek vége)

A fiús leány

GÁBOR ANDOR⁵

Margitka már négy esztendő korában
Direkt a Cserhát-utca réme volt.
Az anyja sírt, s borzasztó haragtól
A házmesterné többször haldokolt.
Mégis szerették,
Térdükre vették
A szomszédok mind egyaránt
S amíg csókolgatták a lányt,
Egyhangúlag megállapodtak ők abban,
Hogy, bár Margitka szoknyácskában jár,
A kis Margitkában egy fiú veszett el

⁵ Költő, író, humorista, publicista, dalszövegíró, szerkesztő, műfordító (1884–1953). Gábor a kabarészínpadok, orfeumok kupléinak, groteszk jeleneteinek állandó szerzője. Éveken át szerkesztette a legnépszerűbb pikáns, illetve kifejezetten erotikus tartalmú élcslapot, a *Fidibuszt*, melyet Heltai Jenő alapított, s 1913-ra elérte a 42 ezres példányszámot. Az élcslap igen nívós irodalmi-művészeti anyagot is hozott, s mivel minden kávéház járatta, közvéleményformáló szerepe, ereje jelentősnek számított. A lapban a legnagyobb nevű írók, költők is állandó szerzők voltak, itt jelentek meg például *Az így írtok ti* első darabjai 1908-ban.